

Άγιος Γαβριήλ- Η Ασέβεια.«Κάποτε, κοντά σ' ένα μαγαζί στην Τιφλίδα, κήρυττα τον Χριστό. Φορούσα το σταυρό μου και τη θήκη με τα άγια λείψανα πέντε αγίων. Ξαφνικά μου επιτέθηκαν δυο νεαροί και μου τα άρπαξαν.....»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Μια μέρα που ήμασταν μαζί με τη γυναίκα μου στο κελί του, ο π. Γαβριήλ μας διηγήθηκε τα εξής: «Κάποτε, κοντά σ' ένα μαγαζί στην Τιφλίδα, κήρυττα τον Χριστό. Φορούσα το σταυρό μου και τη θήκη με τα άγια λείψανα πέντε αγίων. Ξαφνικά μου επιτέθηκαν δυο νεαροί και μου τα άρπαξαν, νομίζοντας πως πρόκειται για κάτι ακριβό, κι έφυγαν. Τους φώναξα και σταμάτησαν. Έτσι προφύλαξα και τους άλλους που βρίσκονταν εκεί. Δεν μπορούσα να αφήσω να πέσουν κερανοί γι' αυτούς τους δύο νεαρούς. Τους ζήτησα να μου δώσουν τη

λειψανοθήκη. Και πράγματι την επέστρεψαν. Το σταυρό όμως δεν τους τον πήρα και τους είπα:

— Να ξέρετε ότι θα σας δικάσει αυτός ο σταυρός.

Μερικές μέρες μετά, τελώνοντας ένα μνημόσυνο, με πλησίασαν κάποιοι και μου είπαν:

— Συνέβη κάτι τρομερό! Την ώρα που κήρυττε ένας ιερέας, του άρπαξαν το σταυρό και τη λειψανοθήκη που κουβαλούσε. Ο νεαρός που πήρε το σταυρό μέσα σε λίγες ημέρες αρρώστησε και πέθανε. Και είναι πολλοί οι μάρτυρες σε αυτό το γεγονός.

Εγώ τότε δεν τους αποκάλυψα ότι αυτός ο ιερέας ήμουν εγώ». Η γυναίκα μου εκείνη την ώρα σχολίασε χαμηλόφωνα πως το παιδί αυτό μάλλον πήγε στην Κόλαση. Κι εγώ υπερθεμάτισα:

— Βέβαια. Πού αλλού θα πήγαινε;

— Όχι! Εγώ προσευχήθηκα για να περάσει η ψυχή του από την Κόλαση στον Παράδεισο, μας διέκοψε αυστηρά και τους δυο».

Με πίκρα θυμούνται οι πιστοί την περίοδο που οι κομμουνιστές είχαν μετατρέψει το Ιερό του ναού της Παναγίας Ιβήρων σε λουτρό. Μια φορά, ντυμένος με το ράσο του, ο π. Γαβριήλ άνοιξε την πόρτα του λουτρού, μπήκε μέσα και βροντοφώναξε σε όσους στέκονταν γυμνοί κάτω από τα ντους, εκεί που πριν ήταν η Αγία Τράπεζα:

— Χριστός ανέστη!

Εκείνοι φοβήθηκαν τόσο, που άρχισαν να τρέχουν αμήχανοι από εδώ κι από κει. Όμως εκείνος έμενε σταθερός και αγέρωχος και κήρυττε το λόγο του Χριστού. Οι άνθρωποι αισθάνθηκαν φρικτά για τη σωματική και την πνευματική τους γύμνια.

Και συμπλήρωνε στη διήγηση του με πίκρα και πόνο ο άγιος:

— Περιμένει τον γεωργιανό λαό μεγάλη δοκιμασία. Εγώ βλέπω φοβερή αιματοχυσία.

Η Ταμάρη Μποτσοράτζε παρακάλεσε τον π. Γαβριήλ να προσευχηθεί για ένα νεαρό παιδί που είχε πεθάνει λίγες μέρες νωρίτερα.

— Μόλις που πρόλαβες. Δεν ξέρεις τι μεγάλο καλό έκανες. Γλίτωσες την ψυχή του αγοριού! Ο Θεός να σε ελεήσει, της είπε ο π. Γαβριήλ.

Αργότερα, πληροφορηθήκαμε από τη μητέρα ότι ο γιος της είχε φέρει ένα ποτήρι

στολισμένο με πολύτιμους λίθους, το οποίο κράτησαν στο σπίτι τους. Σκέφτονταν μάλιστα να το δώσουν για να φτιάξουν απ' αυτό δαχτυλίδια και σκουλαρίκια, αλλά δεν το έκαναν. Όταν το παιδί πέθανε, πήγαν το ποτήρι σε έναν ιερέα, ο οποίος τους φανέρωσε ότι αυτό ήταν Άγιο Δισκοπότηρο! Η μητέρα του παιδιού είχε έρθει σε συναίσθηση και μετάνοια:

— Άργησα και τιμωρήθηκα. Καλά που δεν το έλιωσα να το κάνω κοσμήματα. Κάποιος με φώτισε και το έφερα στην εκκλησία. Αλλιώςτικά, ποιος ξέρει τι θα γινόταν με την ψυχή του παιδιού μου...

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ . Ο ΑΓΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ (1929-1995) Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ.

Πηγή: http://apantaortodoxias.blogspot.gr/2013/11/blog-post_2845.html